

מ"ת 4488/10/15 - מדינת ישראל נגד וסאם סלימאן

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה
מ"ת 4488-10-15 מדינת ישראל נ' סלימאן(עציר)
לפני כבוד השופט שלמה בנג'ו
המבקשת
מדינת ישראל
נגד
וסאם סלימאן (עציר)
המשיב

נוכחים:

ב"כ המבקשת: עו"ד לימור טברו

ב"כ המשיב: עו"ד רון אבישור - ס.ציבורית

המשיב: בעצמו באמצעות יחידת הליווי

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

בפניי בקשה להורות על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו.

בד בבד עם הגשת הבקשה, הוגש כנגד המשיב כתב אישום, לפיו בתאריך 14.4.10 נפסל בהעדרו מלנהוג על רכב לתקופה של 3 חודשים. דבר הפסילה הודע לו ביום 6.11.13, על ידי שוטר.

למרות זאת, ביום 18.10.15, סמוך לשעה 08:26, נתפס המשיב נוהג ברכב ברחוב אייזק ניוטון בחיפה, בעוד צו הפסילה בתוקף. באותו מעמד הסתבר שהמשיב אף נוהג ברכב, כשרישיון הנהיגה שלו פקע בנובמבר 2010 וכשרישיון הרכב אף הוא פקע במאי 2015.

בנסיבות אלו, נהג גם ללא ביטוח תקף.

ב"כ המשיב טען כי קיים כרסום ראייתי, לדבריו, המשיב נעצר על ידי שוטר, מסר לו את רישיון הנהיגה, ולאור הלכת ג'באר, הפסילה לא הייתה בתוקף, שכן המשיב הפקיד את רישיון הנהיגה. עוד טען כי קיים ספק אם המשיב היה מודע לדבר הפסילה, ומכאן שספק אם קיימות ראיות המבססות את היסוד הנפשי הדרוש לצורך השתכללותה של העבירה הקבועה בסעיף 67 לפקודת התעבורה, המיוחסת למשיב.

לחילופין, טען ב"כ המשיב, כי גם אם ייקבע כי קיימות ראיות לכאורה, וקיימת עילת מעצר, יש להסתפק במקרה זה בהשמטתו של המשיב במעצר בית חלקי, בשים לב למכלול הנסיבות בתיק, וכן הציע את אביו ואשתו של המשיב כמפקחים עליו.

אשר לראיות לכאורה, מעיון בתיק עולה כי במהלך משמרת ביצעו השוטרים אכיפה סמוך לרח' ניוטון בחיפה, ובשעה 08:26 הבחינו ברכבו של המשיב, טנדר מיצובישי ירוק, שהגיע מכיוון שדרות ההסתדרות. הם סימנו לנהג הרכב לעצור לביקורת שגרתית, ביקשו ממנו למסור רשיונות. אז הסתבר כי המשיב חשוד בכך שנהג בזמן פסילה. כמו כן הסתבר כי הוא נוהג ברכב ללא רשיון רכב תקף. השוטרים דיווחו לחוליית יחידת פסולים, המשיב עוכב בתחנה להמשך חקירה.

בחקירתו אישר כי הרכב בו נהג שייך לו, ציין כי הרכב משמש אותו לעבודתו היומיומית. כמו כן התייחס לעובדה כי הוא נוהג בניגוד לצו הפסילה שנתן עליו בית המשפט לתעבורה בנצרת, ומסר כי הפקיד את רישיון הנהיגה בתחנת חיפה. לשאלה אם הפקיד את רישיון הנהיגה ומסר אותו לשוטר, השיב "אין לי כלום ולא היה לי מה לתת לו והשוטר אמר לי שהרשיון שלי מופקד". כאשר הובהר לו כי אין כל הפקדה, השיב "לא יודע מה להגיד (ראה הודעת המשיב מיום 18.10 שורות 28-36).

כמו כן בהמשך כאשר נשאל לגבי צו הפסילה שהומצא לו בדואר, אישר כי מי שחתמה על האישור היא אשתו. לשאלה אם אשתו הודיעה לו על דבר הדואר, השיב "יכול להיות" (שם, שורות 48-54).

יצוין כי בהודעת המשיב מיום 6.2.13, אישר הנאשם באופן ברור כי הוא יודע שהוא פסול מנהיגה על ידי בית המשפט וביקש את עזרת המשטרה. הוא ציין כי הוא נזקק לנהוג לצרכי פרנסתו והוסיף ואמר "אני ממש מצטער על כך אני לא אנהג יותר עד שאסדר את רישיון הנהיגה שלי למרות שזה נורא קשה ויגביל אותי אבל חוק זה חוק ואני לא מחפש צרות". בהמשך לשאלה ישירה האם ידע על דבר הפסילה, השיב בחיוב (ראה הודעה מיום 6.11.14 ש' 6-19).

בדוח שנרשם לו ביום 8.8.15 על נהיגה ברכב כאשר רישיון הנהיגה פקע נרשמה תגובה מפיו לפיה אמר "אני הייתי בדרך לעו"ד אני יודע שאסור לי לנהוג. איך הייתי מגיע אליו?".

בתיק ביהמ"ש צו הפסילה ודוחות השוטרים.

במכלול הראייתי שבתיק מלמד כי קיימת תשתית ראייתית לכאורית המבססת את האישומים המיוחסים למשיב. המשיב ידע היטב כי הוא נוהג בזמן פסילה. בשלב מסוים כשנער בדרכים אף טען כי היה בדרכו לעו"ד על מנת לטפל בעניין. מעבר לכך, אין מחלוקת כי צו הפסילה נשלח אליו בדואר רשום ואשתו - כך עולה מהראיות חתמה על אישור מסירה. בהקשר זה אפנה להוראות סעיף 239 ב' לחסד"פ הקובעות כי לענין עבירה של נהיגה בזמן פסילה, רואים את צו הפסילה כאילו הומצא כדין והודע לנמען גם בלא חתימתו על אישור מסירה, אם נשלח אליו בדואר רשום.

אשר לעילת מעצר, מדובר במשיב בעל עבר תעבורתי מכביד, הנוהג משנת 95 ולחובתו 62 הרשעות קודמות, בין היתר

בעבירות של נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף. מגרסאותיו של המשיב בחקירה עולה כי המשיב נ ג דיר ברכבו לצרכי פרנסתו, נתפס מספר פעמים. אין צורך להכביר מילים אודות חומרת העבירה של נהיגה בזמן פסילה, במיוחד וביתר שאת לגבי עבירה של נהיגה בניגוד לצו שיפוטי שניתן כנגד אותו נהג, עבירה זו משקפת דופי פלילי וכן זילות בשלטון החוק.

יחד עם זאת, יש לשקול באם במקרה דנן מדובר באותם מקרים חריגים בהם בית המשפט יורה על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו או שמא ניתן להסתפק בשחרור בתנאי ערובה שפגיעתם בחירותו של המשיב פחותה.

לאחר שבחנתי את מכלול הנתונים שבפניי, דעתי כי ניתן להסתפק בשחרור בתנאים שיבטיחו מחד את שלום הציבור, ומאידך ישקפו איזון ראוי בכל הנוגע לפגיעה בחירותו של המשיב. לבית המשפט הוצגה חלופה שנמצאה בעיני בית המשפט חלופה ראויה בדמות אביו של המשיב. מדובר באדם מבוגר ונכה אמנם, אך התרשמתי כי מרקם היחסים בינו לבין בנו מאפשר יכולת פיקוח נאותה מצד האבא, התרשמתי מיכולת של הצבת גבולות וכיבוד של האב כך שהוא יהווה דמות סמכותית עבור המשיב. אני מפנה להחלטות בהם מצא ביהמ"ש חרף קיומה של מסוכנות בעבירות תעבורה לשחרר לחלופת מעצר בש"פ 7372/04 עודה נ' מדינת ישראל (2004); בש"פ 2465/05 אלחמידי נ' מדינת ישראל (2005) ולכלל שנקבע בעניין מעצר בעבירות תעבורה, בבש"פ 2227/08 גרפיאת נ' מדינת ישראל (2008) ולהחלטה מהעת האחרונה בש"פ 3648/14 מדינת ישראל נ' אביב (2014) שם נדונו עבירות חמורות פי כמה ולמרות זאת ביהמ"ש קבע כי ניתן לשחרר בתנאים, חרף העובדה שלא ניתן להפיג לחלוטין את החששות מפני אותו משיב.

אשר על כן, אני מורה כדלקמן:

המשיב ישהה במעצר בית מלא בבית אביו בשכונת אלמידאן בשפרעם, בפיקוח אביו מר סלימאן עבד אל חמיד ת.ז. 052534682.

"מעצר בית מלא לענין סעיף זה" הינו שהייה בין כותלי הבית בלבד ללא היתר לצאת החוצה.

הפקדה כספית בסך של 7000 ₪. הואיל ומהדיון בפניי עולה כי אביושל המשיב הוא זה שיפקיד, אני מורה כי ההפקדה תרשם על שמו של אביו של המשיב.

אני קוצב את מעצר הבית לתקופה של 45 יום מהיום. בתום תקופה זו, מעצר הבית יהיה מעצר ליילי מהשעה 19:00 ועד השעה 07:00 על מנת לאפשר למשיב לעבוד לפרנסתו ולכלכל את אשתו וילדיו.

האב יחתום על ערבות צד ג' בסך של 15,000 ₪.

המשיב יחתום על התחייבות עצמית בסך - 20,000 ₪.

לאור חומר הראיות, אני מורה על פסילתו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו בתיק זה.

בשים למסוכנות הנובעת משימוש ברכב המשמש את המשיב בנהיגה ולביצוע העבירות, אני מורה על איסור שימוש ברכב והשבתתו עד לסיום ההליכים המשפטיים בתיק זה.

צו עיכוב יציאה מן הארץ והפקדת דרכון ככל המשיב לא מחזיק בדרכון, יפקיד תצהיר המאמת זאת ויהא פטור מהפקדת דרכון.

המשיב מוזהר כי באם יפר את תנאי הערובה, הוא צפוי להעצר עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו וכל ערבויותיו יחולטו לטובת המדינה.

המפקח, אביו של המשיב, מוזהר כי באם יפר המשיב את תנאי השחרור שנקבעו, והוא לא ידווח באופן מיידי למשטרת ישראל, הוא עלול להיחשב כמי שסייע לדבר עבירה וערבויותיו יחולטו לטובת אוצר המדינה.

משטרת ישראל רשאית לערוך ביקורת פתע על מנת לוודא יישומה של החלטת בית המשפט.

החלטה זו תהווה אסמכתא לשחרורו של המשיב בהתמלא התנאים הקבועים בה.

ניתנה והודעה היום ז' חשוון תשע"ו, 20/10/2015 במעמד הנוכחים.

שלמה בנג'ו , שופט